

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3

Fylke: Nord-Trondelag.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Nøglandet-

Emne: Brøgger.

Bygdelag: Nøglandet.

Oppskr. av: Peter Petersen.

Gard: Brønabo

(adresse): Nøglandet i Namdal.

G.nr. 87. Br.nr. 4.

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Eiga røysle.*
- B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Ad. 1. Det vanligste ord for brøyne her i bygda er hein (ei). Å brøyne heier alltid "å heine". Ordet hein gjeld allslags brøyne.

Ad. 2. Den viktigste nytte brøyne av naturstein, er som man få tak i slakte, men i seinare tid har ein mygt godt vorte nytta til å brøyne av kumstein - da det har vore viktig å få kjøpt brøyne av naturstein, som man først innsa ardes stader fra, da her ikke finnast brøynestein på Nøglandet. Brøyne av maled Stein var nok helst kjøpt fra Sør-Trondelag.

Ad. 3. Alle redskaper og verktøy med egg vert først slipa på ein vanleg slipesstein - og så elles på kress - på ei hein. Barberkniv, barberkniv, såkse av grynselslag blir da ikke kresset, berre med hein. Når det bruk nytles ei eige slags hein: blåhein, arbeid av hand, fin naturstein

Ad. 4. Det som er spørret om under dette punktet er helt ukjent for folkher.

Ad. 5. Nokon slik stein som er nemnt under punktet 5 har ikki vore i bruk her i bygda, so vidt jeg veit. Slipessteinen har alltid stått

heimen på garden. Når dei i gengle dagar var på seter og fjellslått hadde dei med seg nærmast på ein minn som dei mygga den tida dei høya i fjellet.

Id. 6. Sov om lag 60 år sidan vart dei gjør ein nyfde arbeid av byggdomein - gjæmear, som dei vart nalla. Det var fleire slite flintre gjæmear her i Namdalen kring den tida. Desse gjæmaa fikk da nannut etter den smeden som hadde laga dei, s.d. "Bengsli gjæm"- etter smeden Bengsli. Dese gjæmaa var sjølvsag. Handsmidda og var heilt hvit i eggja, dvs. vitra på smeden. Her fikk ein altså eit både langt og vaniskelegt arbeid med å få gjæren slipa før leggning. Det kom ut på saman hadde smeden herda han for mygti - før vera på den slike tida - so eggja gjekk stund under slipinga. Først retta på del - lait ein so løypa gjæren, d.v.s. slipa han på hurrstein til han vart ~~det~~ so pass varm at det vart eit ~~del~~ blå slippa langs eggja. Var eggja på gjæren før lenn - blaut - då han kom fra smeden vart det "iråd å få hankvass meir. Skar gjenn gjæren var slippa var det vanlega mykka han ei økt, om lag 30 min. So læst han slipa stortatt.

Id. 7. Ein mygga bere ei slags bryne til gjæren. Min eengdom - mygga dei ofte brynestikkor, som var heimelaga. Så det brukt mygga dei ei passe lang stortstrikke av tre - ei på domme stikk, dei sommar breit og som hadde ei eit holeng på begge sider. Midt i denne eit holengane vart det so lagt ned ei masse laga av jensand, støyt glass, fjøra og klo - (kvae) om lag leik myggi av kvart slag. Når ein godt skild bryne gjæren med denne stikkja, mygga ein ført breidsida dei

3
Lerme mæssen er einfeldt. Øller på straik dei
egg på gæn med toverida på stikkor, der
det buru var tre.

Ad 8. Når gæn blir sløpa, blir han alltid skild
på øret, under sløpinga blir egg vondt mot
hannom sliper gæn.

Ad 9. Når ein bryner gæn reiser ein øvelopp
ned - so gæn blir stående om lag ca 88 cent; og
ein held tako i øret med ein stielkanda ved gæn-
festet-på øret. Med høge handa slig ein so gæn
en i raski takk ein gong på kvar sida av egg
på "hjulet" av gæn og fram mot spissen. Da
járrman gjev ein koslike vender. Stikkor
blir alltid mylla her.

Ad 10. Brynkopps er ikkje vorte mylla av bygde-
folk. Ein ung man innfylltar en bidean-
på landet - mylla like og kalla dei strunk.
Dei var gjorde av tre.

Ad 11. Svei.

Ad 12. Bægg slags bryner, både av natur- og
steinkstein - blir bløggle av valn når
ein bryner. Dingjordet på den målen
at ein spultar på heima

Ad 14. Svei.

Ad 15. Svei.

Ad 16. Svei.

Ad 17. Svei.

Ad 18. Svei.

Ad 19. Svei.

Ad 20. Svei.